

ת"פ (ראשון לציון) 32129-10-21 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ראשון-לציון) 32129-10-21 - מדינת ישראל נ' פלונישלו ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 32129-10-21

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בראשון-לציון

[16.12.2024]

כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום מתוקן, בביצוע עבירות של פגיעה בפרטיות - צילום ברשות היחיד, עבירה לפי סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") ופגיעה בפרטיות - פרסום צילום משפיל, עבירה לפי סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות.
2. על פי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם והמתלוננת בני זוג.
3. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כארבעה חודשים עובר ליום 1.4.20, שהו הנאשם והמתלוננת בביתו של הנאשם וקיימו יחסי מין. במהלך קיום יחסי המין, צילם הנאשם את המתלוננת באמצעות מצלמת הטלפון הסלולארי שלו, ללא ידיעתה וללא הסכמתה.
- בהמשך, שלח הנאשם את הסרטון לאדם נוסף, שזהותו ידועה למאשימה, באמצעות תוכנת ה-WATSAPP, וזאת ללא ידיעתה או הסכמתה של המתלוננת.
- במעשיו אלה פרסם הנאשם סרטון של המתלוננת בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילה או לבזותה.
- ביום 1.4.20 בשעה 21:00 לערך, שוב צילם הנאשם, באמצעות מצלמת הטלפון הסלולארי של המתלוננת, את המתלוננת במהלך קיום יחסי מין, ללא ידיעתה והסכמתה.
- כאשר הבחינה בכך המתלוננת, נטלה את הטלפון מידי של הנאשם והפסיקה את הצילום.
- בהמשך, שלח הנאשם את הסרטון לטלפון שלו ומחק את הסרטון מהטלפון של המתלוננת, בהתאם לדרישתה.

רישום פלילי

4. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו 4 תסקירים:

5. בתסקיר הראשון מיום 13.3.23 צוין כי הנאשם כבן 29, רווק המתגורר בראשון לציון ועובד כמדריך נוער בסיכון. הנאשם עלה לישראל מאוזבקיסטן בגיל 21, שם, לאחר שהשלים לימודיו בבית הספר התיכון, למד בקולג', התאמן באופן מקצועי באגרוף, השתתף בתחרויות וניהל אורח חיים קפדני. הנאשם מסר כי היה מעוניין להתגייס לצבא בארץ מוצאו, אך זה נשלל ממנו על רקע היותו יהודי.

6. נוכח תחושת אפליה שחוזה על רקע מוצאו, ופרישה מתחום האגרוף, החליט לעלות לישראל בגפו. הנאשם התגייס לצה"ל, הוכר כחייל בודד ושירת בתפקיד קרבי לתקופה של כשנתיים. לאחר שחרורו עבד בתחום האבטחה לרבות אבטחת אישים. מזה כשנה ושמונה חודשים הנאשם עובד בעיריית ראשון לציון כמדריך נוער בסיכון דרך הרשות למלחמה בסמים.

7. בהתייחסותו לעבירות בהן הורשע, תיאר כי הכיר את המתלוננת בדיוור לחיילים בודדים, הקשר הזוגי התפתח בהדרגה ולאחר תקופה ביקשה להפסיקו מאחר ואינו יהודי והיא גדלה בבית מסורתי. הנאשם נפגע מהחלטתה אך בחר להישאר בקשר שהוגדר על ידה כקשר בלתי מחייב. בהמשך, עברו להתגורר יחד בדירתו.

8. לטענת הנאשם, שלח לחברו קטע קצר מהסרטון המתעד את יחסי המין שלו עם המתלוננת, מאחר וביקש להציג את עצמו כמתפקד ומצליח ולא ניתן לזהות בסרטון את המתלוננת.

באשר לתמונות שצולמו באמצעות מכשיר הטלפון של המתלוננת ציין כי לתחושתו התמונות שייכות גם לו מאחר והוא מופיע בהן. לדבריו, התמונות צולמו ללא הסכמת זוגתו, אשר ביקשה שימחק את התמונות ממכשירי הטלפון של שניהם.

הנאשם הבין שהתנהלות זו אינה מקובלת, אך התקשה להבין את פגיעתה וכעסה. כמו כן, לא הבין כי מדובר בעבירה פלילית עד אשר נעצר לחקירה.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק לטיפול ייעודי בתחום עבריינות המין, והנאשם הסכים.

10. המתלוננת תיארה כי מערכת היחסים שלה עם הנאשם אופיינה לתפיסתה בניצול, היעדר אמפתיה, החפצה, השפלה, דחפים מיניים מוגברים, ואלימות מצדו של הנאשם כלפיה. לדבריה לאורך מערכת היחסים הנאשם התקשה להכיר בצרכיה והתמקד אך ורק בצרכיו ללא הפגנת אמפתיה ובחינת מצבה הפיזי והרגשי. המתלוננת תיארה מספר ניסיונות שלה להיפרד מהנאשם, חיזור והתנהגות אובססיבית של הנאשם כלפיה, עד אשר הסכימה לחידוש הקשר.
11. שירות המבחן העריך כי הנאשם מתקשה להכיר בחומרת העבירות, והחרטה שמביע היא על רקע המחיר האישי שהוא משלם, ללא חרטה ותובנות מופנמות.
- עוד התרשם שירות המבחן מעיוותי חשיבה אשר עמדו ברקע לביצוע העבירות, הנוגעים בין היתר לתפקידי גבר, אישה ומיניות. לאור התרשמות שירות המבחן כי יהיה בהליך הטיפול כדי לסייע בהפחתת הסיכון, עתר לדחיית הדיון.
12. בתסקיר השני, מיום 29.6.23, עדכן שירות המבחן כי הנאשם שולב בקבוצת הכנה לטיפול ייעודי לעברייני מין, התייצב לכל המפגשים וניכר כי הנאשם עורך מאמצים לבחון התנהלותו בעבירות. לצד זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה בזיהוי הרגשות והתחושות ברקע לביצוע העבירות ועסוק בפתרונות קונקרטיים והבעת חרטה.
13. בתסקיר השלישי, מיום 5.12.23 שירות המבחן דיווח כי הנאשם ממשיך השתתפותו בקבוצת הטיפול ומביע רצון להפיק תועלת ולהעמיק בטיפול.
14. מהתסקיר הרביעי, מיום 2.7.24 עלה כי במהלך תקופת הטיפול תפס הנאשם מקום משמעותי בקבוצה, קשוב לשיח, מבטא את דעתו, וניכר כי הוא מעמיק ומבצע עבודה עצמית מתמדת. ניכר כי הנאשם מצליח להיעזר בקבוצה לעריכת שינוי, התפתחות וקידום.
15. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וצער על הפגיעה שגרם, וניכר כי להליך הפלילי ולמעורבות שירות המבחן, השפעה מרתיעה כלפיו.
16. הנאשם שיתף כי פתח עסק בתחום אומנויות הלחימה, נולדה לו בת ופרנסת משפחתו תלויה בהצלחת עבודתו המקצועית. הנאשם ביקש לבטל הרשעתו כדי שיוכל להגשים תוכניותיו לקידום העסק.
17. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בתהליך שיקום משמעותי, משקיע בפיתוח עסקיו וקיימת חשיבות בעידוד מאמציו לתפקוד תקין והשתלבות תקינה בחברה ובתעסוקה. בנסיבות אלה סבר שירות המבחן כי הרשעה בדין עלולה לפגוע באפשרויות התעסוקתיות הקשורות לתחום עיסוקו של הנאשם ועל כן, המליץ לבטל את ההרשעה ולהטיל צו מבחן, במסגרתו ימשיך הנאשם להשתתף בטיפול קבוצתי במשך שנה ובהליך השיקום.
- הראיות לעונש

18. המאשימה הגישה את המסמכים כדלקמן: ת/1- אישור מיום 4.3.21 מטעם עיריית ראשל"צ- המינהל לשילוב חברתי. מהאישור עולה כי המתלוננת פנתה לטיפול במרכז הרב תחומי לטיפול בנפגעות תקיפה מינית ומטופלת במסגרתו; ת/2- אישור העברת תשלום באמצעות יישומון "ביט" בסכום של ₪ 1,500 "עבור טיפול"; ת/3- פגישת ייעוץ רפואי מיום 6.12.22, שם מצוין כי המתלוננת סובלת מלחצים בעקבות ההליך הפלילי בבית משפט; ת/4- אישור תשלום עבור טיפולים שניתנו למתלוננת במסגרת רפואה משלימה בקופ"ח.
19. ההגנה הגישה: נ/1- אישור רופא נשים מיום 14.11.22, שם מצוין כי המתלוננת מסרה שאינה מעוניינת במעקב הריון; נ/2- מכתב המלצה מיום 24.5.22 מטעם מנחם יבלונסקי, המשמש כחונך חיילים בודדים לאחר שחרורם מהשירות הצבאי ואף סייע בקליטתו של הנאשם. מהמכתב עולה כי הנאשם קשוב לייעוץ והשכיל להתוות לעצמו מסלול חיים המבוסס על כישוריו הספורטיביים. נוכח אלה נדרשת הושתת יד לעזרה שכן ההליך המשפטי השיג מטרתו עוד בטרם החל, עת הנאשם איבד מקור פרנסה ונאלץ לעבוד כפועל בניין. כיום הנאשם מועסק בעיריית ראשל"צ ועובד עם נוער בסיכון, כך שניכר כי הנאשם משתלב בחזרה במעגל העבודה, בעשייה מקדמת התואמת את כישוריו ושאיפותיו ועושה כל שביכולתו לתפקד באורח תקין ומקדם; נ/3- צבר מסמכים הכולל אישור העסקה מעריית ראשון לציון, אישור שחרור מהשירות הצבאי והערכת המפקד לפיה הנאשם חרוץ ובעל תושייה, ישר, בעל מוסר עבודה גבוה ומקובל על חבריו, וכן אישור צה"ל המכיר בנאשם כחייל בודד.
20. המתלוננת העידה על הנזק שנגרם לה בעקבות מעשיו של הנאשם, ההשלכות הנפשיות, העובדה כי אמנם טופלה נפשית עוד קודם להריונה אך במהלך ההיריון החריף מצבה. עוד ציינה כי מעשיו של הנאשם השפיעו על הזוגיות שלה כיום עם בן זוגה ופגעו במקצועה, בהיותה אחות כאשר במסגרת העבודה היא מלווה נשים בתהליכי הריון ולידה אך בעקבות ה'הצפה הרגשית' שחוותה במהלך ההיריון, נאלצה לעזוב את עבודתה. טיעוני הצדדים לעונש
21. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו והאמון שנרמס. לטענת המאשימה, אומנם חלף זמן רב מאז ביצוע העבירות, אך המתלוננת עדיין פגועה ומצולקת ממעשיו של הנאשם. המאשימה עתרה להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 15 חודשים, הפנתה לתסקירי שירות המבחן והביעה תמיהה הכיצד הומלץ לבטל את ההרשעה כאשר לא קיים כל נזק קונקרטי לנאשם כתוצאה ממנה. עוד ציינה המאשימה כי הנאשם לא עבר הליך שיקומי כזה המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, ועל כן יש למקם את עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה. כך עתרה המאשימה לגזור על הנאשם שישה חודשי עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננת.

22. ההגנה הדגישה את תיקונו של כתב האישום באופן משמעותי לקולה, את התרשמות שירות המבחן לחיוב מן הנאשם, הועבדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות בפלילים והאחריות שנטל למעשיו. הסנגור הוסיף כי מדובר במי שעלה בגפו לישראל, שירת שירות קרבי משמעותי והוא מלווה על ידי מי שהיה ראש מערך ההדרכה בשב"כ. ההגנה הגישה פסיקה ועתרה למתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין 3 חודשי מאסר שיכול ויבוצעו בעבודות שירות.

לטענת ההגנה, המתלוננת לא צירפה כל מסמך מקצועי המסכם את מצבה הנפשי. בשנים לב לכלל נתוניו של הנאשם, עתרה ההגנה לביטול ההרשעה בהתאם להמלצת שירות המבחן וטענה לפגיעה הקונקרטית בעסק שהקים. ההגנה הציגה סרטון המתעד את פעילותו החינוכית של הנאשם במסגרת העיריה וציינה כי יוכל להמשיך בעבודתו זו ככל שתבוטל הרשעתו.

23. לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו שציין כי כאשר עלה לישראל לא היה בקיא בחוקים הקיימים ולא ידע מה אסור. הנאשם התנצל על הסרטון שצילם, תוך שהביע תמיהה שעליו להיענש בשל כך כיוון שלטענתו לא פגע במתלוננת. כיום, סיפר, הוא מעורב בפעילות עם ילדים, משולב בהליך טיפולי וביקש שתינתן לו האפשרות להמשיך לעבוד עם נוער בסיכון, כל שכן כאשר עליו מוטלת פרנסת משפחתו.

דין

שאלת ההרשעה

24. לאחר שנתתי דעתי למכלול הטיעונים, נחה דעתי כי אין הצדקה לביטול ההרשעה. אנמק בקצרה. 25. הנאשם הורשע בכך שהסריט את עצמו ואת המתלוננת, בעת קיום יחסי מין ואף שלח את הסרטון לאחר. באירוע נוסף, הסריט אותם שוב בעת קיום יחסי מין ולאחר שהמתלוננת ביקשה כי ימחק את הסרטון, שלח אותו לעצמו ולא נענה לבקשתה.

26. כידוע, מי שנקבע כי ביצע עבירה פלילית יורשע בדין, ורק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול שיביאו לתוצאה של סיום ההליכים ללא הרשעה. על עמדה זו חזר בית המשפט העליון פעמים רבות לאורך השנים, תוך שהודגש כי סיום ההליכים ללא הרשעה הנו בגדר חריג מצומצם בלבד. ראו למשל ע"פ 9150/08 מ"י נ' ביטון (23.7.09) שם נקבע כי:

- "שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית- המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפרה את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון בפני החוק".
27. הכללים המנחים לבחינת סוגיית אי ההרשעה נקבעו בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, פד"י נב (3) 337 (להלן: "הלכת כתב") ולפיהם:
- "הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."
28. יובהר כי אותה פגיעה פוטנציאלית בעתידו של הנאשם אינה חזות הכל. ההיפך, נקודת המוצא חייבת להיות מעוגנת בטיב המעשים שבוצעו, בחומרה הכרוכה בהם, בערכים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובעצמתו של האינטרס הציבורי בדבר מיצוי הדין. רק אם, בשים לב למכלול שיקולים אלה, ניתן להשלים עם סיום ההליכים ללא הרשעה, יש מקום לבחון את מידת הפגיעה הצפויה בשיקומו של הנאשם ולאזן בינה לבין יתר שיקולי הענישה.
29. בעניינו, מדובר בעבירות חמורות של פגיעה בפרטיותה של המתלוננת, בין אם מדובר בצילום עצמו, בין אם בשליחת הסרטון לאחר ובין אם מדובר ברמיסת הבקשה למחיקת הסרטון.
30. יפים לעניין זה דברי הש' ברק בבג"ץ 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האיזורי בנתניה (14.5.06):
- "הזכות לפרטיות- כמו הזכות לכבוד האדם אליה היא קשורה בקשר הדוק- מבוססת על האוטונומיה של הפרט... ההכרה בפרטיות היא ההכרה באדם כפרט אוטונומי הזכאי לייחוד אל מול האחרים. ייחוד זה הוא המאפשר לאדם להתבצר באישיותו כבעלת משמעות הראויה לכיבוד"... עניינה של זכות הפרטיות הוא... באינטרס האישי של האדם בפיתוח האוטונומיה שלו, במנוחת נפשו, בזכותו להיות עם עצמו ובזכותו לכבוד ולחירות"... בכך מהווה הזכות לפרטיות את תחילתה של החירות".
31. לא מצאתי כי כאן, האינטרס הציבורי מאפשר להימנע מהרשעה. מדובר בעבירה חמורה שיש למגרה מן המרחב הציבורי. מדובר בשני אירועים בהם צילם הנאשם את המתלוננת, בשליחת הסרטון לאחר ובאי היענות לבקשתה למחיקת הסרטון.
- על כן, ניתן לומר כי התנאי הראשון שנקבע ב"הלכת כתב" אינו מתקיים, ואין מקום להורות על ביטול הרשעתו.
32. למעלה מן הצורך אציין כי אף התנאי השני - שעיקרו קיומו של נזק קונקרטי, אינו מתקיים.
- לא מצאתי כי הונחה תשתית ראייתית של ממש, כזו המעידה על פגיעה מוחשית שעלולה להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו. אין במסמכים שהוצגו כדי להקים חשש ממשי מפני פגיעה ממשית בעיסוקו של הנאשם. לא די באמירה לפיה פעילותו החינוכית של הנאשם לא תתאפשר ככל שלא תבוטל הרשעתו, ובשל כך אף ייפגע עתידו. ההגנה לא הציגה מסמך המעיד על כך.

33. סיכומו של דבר - משלא עמד הנאשם בתנאים שנקבעו ב"הלכת כתב", תיוותר הרשעתו על כנה. מתחם העונש ההולם
34. הנאשם, במעשיו, פגע בערכים המוגנים וביניהם כבודה של המתלוננת, ביטחונה האישי, פרטיותה ושלוות נפשה. מעשיו אף פגעו במרחב האישי ובאוטונומיה המתלוננת.
35. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם כאמור, תיעד את קיום יחסי המין עם המתלוננת, ללא ידיעתה וללא הסכמתה ואף שלח תיעוד זה לאחר באמצעות יישומון ה"ווטסאפ". במועד נוסף אחר, שוב תיעד את קיום יחסי מין, ולאחר שהמתלוננת גילתה זאת, ודרשה ממנו למחוק את הסרטון, שלח הנאשם את הסרטון לטלפון שלו ובכך רמס ברגל גסה את פרטיותה, המרחב האישי והאוטונומיה של המתלוננת על גופה.
36. באשר לנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם אציין כי מדובר בעבירות אשר מעצם טבען וטיבן גורמות לנזק, גם מבלי שזה יוכח במסמכים רפואיים, ולעיתים שיעור הנזק נחשף רק בחלוף זמן.
37. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 1269/15 פלוני נ' מ"י (23.12.15):
"כידוע, החומרים המופצים ברשת האינטרנט מועברים במהירות רבה לנמענים רבים ובלתי מזוהים, ולעיתים קרובות באירועים מסוג זה "את הנעשה אין להשיב". תמיד תיתכן האפשרות שהצילומים יופיעו בעתיד, כאשר לא ניתן לדעת מי צפה בהם, ואף עצם הידיעה על קיומם עלולה להיות טראומתית ולעורר בבת תחושת חוסר ביטחון עמוקה דווקא במרחבים האישיים הנתפסים כפרטיים ביותר".
38. בענייננו, העידה המתלוננת ותיארה את הקשיים ביצירת מרחב אינטימי בינה לבין בן זוגה, וזאת כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומהפרת האמון שנתנה בו.
39. בטרם אפנה למדיניות הענישה הנוהגת אזכיר כי "קביעת מתחם העונש ההולם איננה עניין אריתמטי וכי לבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות" (ר' ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מ"י (17.11.16)) בהיותה מתחם מגלם שיקולים נוספים- מדיניות ערכית ונסיבות המקרה המסוים אשר מדיניות הענישה היא רק אחד מהם.
40. לעניין הפסיקה הנוהגת ראו למשל:
א. ברע"פ 8724/19 פלוני נ' מ"י (12.1.20) הורשע המבקש לאחר שמיעת הראיות, בביצוע עבירה של איסור פגיעה בפרטיות בנסיבות סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות בגין כך שהסתיר מצלמה בחדר האמבטיה, בדירה אשר שכרה המתלוננת לסוף שבוע, בתיווכו, והפעילה כך שהמתלוננת תועדה במצבים אינטימיים. בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור שהוגש, ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.
- ב. ת"פ (שלום ירושלים) 35077-07-20 מ"י נ' פלוני (23.7.24) הנאשם הורשע בביצוע עבירות לפי סעיפים 12(1), (3), (4) ו-11, לצד סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, בגין כך שתיעד את חברו ובת זוגו מקיימים יחסי מין, ללא ידיעת מי מהם. את הסרטון שלח לארבעה מחבריו לעבודה. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 20 חודשים, וגזר על הנאשם משיקולי שיקום, שלושה וחצי חודשי עבודות שירות.
- ג. ת"פ 22840-12-15 מ"י נ' וויס ואח' (11.9.16) הנאשמים הורשעו בעבירות של פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(3) יחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין שנת מאסר, וגזר על כל אחד מהנאשמים 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.
41. בת"פ 40103-04-20 מ"י נ' מזרחי (14.10.21) - אותו הגישה ההגנה, בית המשפט אישר הסדר טיעון, כך שלא ניתן ללמוד מגזר דין זה על רמת הענישה הנוהגת; בת"פ 49814-07-19 מ"י נ' קלר (31.12.20) מדובר בעונש שנגזר לאחר סטייה ניכרת ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ועל כן, לא ניתן ללמוד אף מגזר דין זה על רמת הענישה הנוהגת.
42. בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני קובעת את מתחם העונש ההולם בין חודשי מאסר ספורים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. עונשו של הנאשם
43. לא מצאתי טעם לסטייה ממתחם העונש ההולם.
44. בבחינת נסיבות הנאשם עצמו, מעלה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים, הוא עלה בגפו לישראל, שירת בצה"ל בשירות קרבי ואף עבד ביחידה לאבטחת אישים.
- כמו כן, כתב האישום עצמו תוקן לקולה, הנאשם הודה בביצוע המעשים, נטל אחריות, הביע חרטה וחסך מהמתלוננת את העדתה.
45. יחד עם זאת, נתתי דעתי לדברי המתלוננת ולהשפעות המעשים על חייה.

46. כמו כן, הנני מתחשבת במפורט בתסקירי שירות המבחן. שם, תחילה התרשם שירות המבחן כי עמדותיו של הנאשם עשויות להעמידו במצבי סיכון נוספים, הוא מחזיק בעמדות פטריארכליות ואוחז בתפיסה לפיה מאחר וסיפק את צרכיה הקונקרטיים של המתלוננת עליה לספק את כל צרכיו, ללא יכולת להתנגד. שירות המבחן אף התרשם כי הנאשם מתקשה להכיר בחומרת העבירות, וניכר כי החרטה שמביע היא על רקע המחיר האישי שהוא משלם, ללא חרטה ותובנות מופנמות.
- לאחר שהופנה הנאשם להליך טיפולי, והנאשם ערך מאמצים להשתלב ולבחון התנהלותו בעבירות, שונה הרושם ושירות המבחן סבר כי הנאשם כי הנאשם נוטל חלק בתהליך שיקום משמעותי, משקיע מאמצים בפיתוח עסקיו וקיימת חשיבות בעידודו לתפקוד תקין והשתלבות תקינה בחברה ובתעסוקה.
47. עוד נתתי דעתי למכתב ההמלצה (נ/2) ממנו עולה כי הנאשם קשוב ליעוץ והנחייה ואף השכיל להתוות לעצמו מסלול חיים המבוסס על כישוריו הספורטיביים. עוד צוין כי ניכר כי הנאשם משתלב בחזרה במעגל העבודה, בעשייה מקדמת התואמת את כישוריו ושאיפותיו ועושה כל שביכולתו לתפקד באורח תקין ומקדם. אף ניתן ללמוד מצבר המסמכים שהוגשו (נ/3) מהתרשמות הסובבים את הנאשם כחרוץ, בעל תושייה, ישר, עם מוסר עבודה גבוה ומקובל על חבריו.
48. אציין את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, העובדה כי לא נפתחו נגד הנאשם הליכים פליליים נוספים וניצול הזמן לטיפול.
49. לאור כלל הנסיבות, לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים ובכלל זה מהות מעשיו של הנאשם ונסיבותיו האישיות, כמפורט בהרחבה לעיל, מצאתי כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. סוף דבר
50. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר לתקופה של 3 חודשים. הנאשם יישא בעונש המאסר בדרך של עבודות שירות.
- על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 2.2.25 בשעה 08:00 בבוקר ביחידת ברקאי- שלוחת מרכז- רח' אברבנאל 49 ת"א, בניין רשות המיסים.
- מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות ימשיך וירצה את העונש מאחורי סורג ובריח.
- א. מאסר לתקופה של 6 חודשים. הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע.
- ב. קנס בסך של 2,500 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ג. פיצוי למתלוננת, ע"ת 4, בסך של 10,000 ₪. הסכום ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. סכום הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש. המזכירות תעביר הפיצוי למתלוננת בהתאם לפרטים שתמציא המאשימה בתוך 10 ימים.
- זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ט"ו כסלו תשפ"ה, 16 דצמבר 2024, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.